

श्रुतदीप रिसर्च ફાઉન્ડેશનનો સંવાદ-સેતુ

શ્રુતદીપ

વિક્રમ સંવત ૨૦૭૮ • વર્ષ-૫ • અંક-૩ • ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૨

ભારતના પ્રાચીન હસ્તપ્રત ભંડારો

- વૈરાગ્યરતિવિજય

આજે આપણે સહુ ભારતનું જે સ્વરૂપ જોઈએ છીએ તે ઉપરથી તેની ભૂતકાળની ભવ્યતા કેવી હતી તેનું અનુમાન કરવું અઘરું છે. આજથી એક હજાર વરસ પહેલાં વિદેશી મુસલમાન આક્રમણકારોએ ભારતની ભવ્ય પ્રતિમાને બહુ ફૂરતાથી ખંડિત કરી નાંખી હતી. મુસ્લિમ આક્રમણ પહેલાના કાળનું ભારતનું ચિત્ર સાવ અલગ હતું. મુસ્લિમ આક્રાંતાઓએ ભારતની સંપત્તિ, સમૃદ્ધિ અને જ્ઞાન સંપદાને બાળીને રાખ કરી નાંખી. તેમની મતાંધતાએ ભારતના ચહેરાને એ હદે બદલી નાંખ્યો કે ભારતનો મૂળ ચહેરો કેવો હતો તેની કલ્પના કરવી પણ મુશ્કેલ બની ગઈ. જે થોડા ઘણા અવશેષો બચ્યા છે તેના આધારે ભારતની ભવ્યતાનું આદ્યું-પાતળું અનુમાન થઈ શકે છે.

મુસલમાનોના આક્રમણ પહેલાં ભારત આર્થિક રીતે તો સમૃદ્ધ હતું જ સાથે સાથે આધ્યાત્મિક, દાર્શનિક, વૈચારિક અને નૈતિક રીતે પણ સમૃદ્ધ હતું. ભારતના અધ્યાત્મ, દર્શન, વિચાર અને વિજ્ઞાનનો વારસો હાથેથી લખેલી પોથીઓમાં સચવાયેલો હતો. મંદિરોની જેમ ભારતમાં હજારોની સંખ્યામાં સરસ્વતી પુસ્તક ભંડારો હતા. ગામડે ગામડે પાઠશાળાઓ હતી. તેમાં શિક્ષણ મોટા ભાગે મુખપાઠ પરંપરાથી શીખવાતું. ભાષા અને ગણિતનું પ્રાથમિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે પુસ્તકની કે બ્લેક બોર્ડની જરૂર ન હતી. લખતા શીખવું હોય તો ચોક-પથ્થર કે કાગળ, કલમ, સ્યાહીની જરૂર પડતી. ઉચ્ચતર વિદ્યાભ્યાસ (Post-Graduation) માટે પુસ્તકોની જરૂર પડતી. ચિકિત્સા, અર્થશાસ્ત્ર, રાજ્યશાસ્ત્ર, આભિયાંત્રિકી (Engineering), વિજ્ઞાન (Science), કલા (Arts), વ્યવહાર કળા (સ્ત્રીની ૬૪ કળાઓ, પુરુષની ૭૨ કળાઓ), ગણિત, ભૂગોળ, જ્યોત્સોફી, ખગોળ (Astronomy) જ્યોતિષ (Astrology), સામુદ્રિક, પશુશાસ્ત્ર, યુદ્ધશાસ્ત્ર, શસ્ત્રાસ્ત્ર વિદ્યા, દર્શન (Philosophy) અધ્યાત્મ (Spirituality) જેવી વિદ્યાઓનું અધ્યયન કરવા માટે દરેક નગરમાં વિદ્યાપીઠો રહેતી. આ દરેક વિષયને લગતા અનેક શાસ્ત્રો બનતા (Syllabus). તેને લખાવવાની પદ્ધતિ હતી. મોટે ભાગે અધ્યયન, ચર્ચા, નિષ્કર્ષ અને પરિષ્કાર (Study, Debate, Conclusion, Evaluation) આ ચાર સ્તરે અભ્યાસ થતો. વિદ્યાર્થી શિક્ષક પાસે એક વિષયનો અભ્યાસ કરે. અભ્યાસ મોટે ભાગે મોંઢે થાય. દરેક વિષયના શાસ્ત્રો હોય, આ શાસ્ત્રો શ્લોકમાં લખાયેલા હોય જેથી યાદ રાખવા સરળ રહે. તેની પોતાના વર્ગના વિદ્યાર્થી સાથે ચર્ચા કરે, તેને વાદ કહેવાય. વાદ એક રીતે પરીક્ષા રહેતી. તેમાં વિદ્યાર્થીઓની બુદ્ધિ કસાતી. તેથી તે વિષયનું તાત્પર્ય બરાબર સમજી શકતો. પોતાની પ્રતિભાના આધારે નવો વિચાર આપતો. તે વિચાર એ જ નિષ્કર્ષ. નિષ્કર્ષ પછી તેની પરીક્ષા થતી જેના આધારે વિદ્યાર્થી પોતાના જ્ઞાનને સ્પષ્ટ કરતો. તૈયાર થયેલો વિદ્યાર્થી વિદ્યાઓને આચરણમાં મૂકતો અને બીજાને ભણાવતો. અગિયારમી સદીમાં શ્રીહર્ષે નૈષધીય ચરિતમાં નલરાજાનું વર્ણન કરતા લખ્યું છે કે- નલ રાજાએ ચૌદ વિદ્યાઓનો અભ્યાસ ચાર તબક્કામાં કર્યો હતો. ૧) અધ્યયન જેમાં અભ્યાસ અને ચર્ચા આવે. ૨) બોધ જેમાં નિષ્કર્ષ (Conclusion) આવે ૩) આચરણ અને ૪) પ્રચાર. (અધીતિબોધાચરણપ્રચારણ: ૧-૪)

ઉચ્ચતમ કક્ષાના અભ્યાસ માટે શાસ્ત્રો વંચાતા અને લખાતા. વિદ્યાર્થીઓને

લેખન કળા શીખવાતી. વિદ્યાપીઠોમાં એક વિભાગ રહેતો, જેમાં નિરંતર લખિયાઓ હસ્તપ્રતો લખતા રહેતા અને આ હસ્તપ્રતો સરસ્વતી ભંડારોમાં સચવાતી. આજે ભારતની તમામ પ્રાચીન વિદ્યાપીઠો અને તેમાં રહેલ જ્ઞાનભંડાર મોટે ભાગે નાશ પામી ગયા છે. થોડા ઘણા ભંડારોની વિગત ઐતિહાસિક સંસાધનોથી પ્રાપ્ત થાય છે. તેના આધારે ભારતના પ્રાચીન હસ્તપ્રત ભંડારોની માહિતી પ્રસ્તુત કરવાનો આ લેખનો ઉપક્રમ છે.

લગભગ બે વરસ પહેલાં અમદાવાદના હિરેનભાઈ દોશીએ કોઈ પુસ્તકના પરિશિષ્ટમાં આ વિષયની સૂચિ જોઈને મને પાઠવી. આ સૂચીમાં ઈ.સ. પૂ. ૩૦૦થી ઈ.સ. ૧૮૪૭ સુધીના પ્રસિદ્ધ પુસ્તકાલયોની સંક્ષિપ્ત વિગત છે. તેના આધારે આ લેખ તૈયાર થઈ રહ્યો છે. આ લેખમાં વિશ્વના તમામ પુસ્તક ભંડારોનો ઉલ્લેખ છે. અજ્ઞાત લેખકના ઋણ સ્મરણ સાથે અહિં તેમાંના ભારતના હસ્તપ્રત ભંડારો વિષે વાત કરવી છે.

૧) તક્ષશિલા- ઈ.સ. પૂર્વ ૩૨૪ (વિક્રમ પૂર્વ ૩૮૦)માં એટલે આજથી લગભગ ૨૩૦૦ વર્ષ પહેલાં તક્ષશિલામાં સમૃદ્ધ ભંડાર હતો. જૈન ઈતિહાસ પ્રમાણે તક્ષશિલા પહેલાં તીર્થ કર શ્રી ઋષભદેવના પુત્ર બાહુબલિજીની રાજધાની હતી.

સિકંદરે અહિં વિશાલ અને સમૃદ્ધ નગર જોયું હતું. વિશ્વની ઉપલબ્ધ સહુથી પ્રાચીન વિદ્યાપીઠ હોવાનું ગૌરવ તક્ષશિલાનું છે. પાણિની જેવા વૈયાકરણ, જીવક જેવા વૈદ્ય, યાજ્ઞક્ય જેવા અર્થશાસ્ત્રીએ અહિં શિક્ષા મેળવી હતી. આજે આ વિદ્યાપીઠ તદ્દન ઉધ્વસ્ત અવસ્થામાં છે. તેનું ખોદકામ કરતા તેમાં મળતા કીડાંગણ, તેનો છાત્રાવાસ (Hostel), નહાવાનું તળાવ અને બીજી વ્યવસ્થાઓ દંગ કરી દે તેવી છે. અહિં ગંગૂ નામનો એક સ્તૂપ છે. તેમાંથી જનરલ કર્નીઘમને સોનાનાં પત્ર પર ખરોટી લિપિમાં લખેલો એક લેખ મળ્યો. તક્ષશિલામાં એક આચાર્યના હાથ નીચે પાંચસો વિદ્યાર્થીઓ ભણતા હતા. તક્ષશિલામાં વિશ્વના વિશ્વસ્ત આચાર્યો અધ્યાપક હતા. ઈ.સ. ની પહેલી (વિક્રમની પહેલી-બીજી) સદી સુધી ભારતમાં ચાર દિશામાં ચાર અને મધ્યભારતમાં એક એમ કુલ પાંચ વિશ્વવિખ્યાત વિદ્યાપીઠો (Universities) હતી. ઉત્તર ભારતમાં તક્ષશિલા, પશ્ચિમ ભારતમાં વલભી, પૂર્વ ભારતમાં નાલંદા, દક્ષિણ ભારતમાં કાંચીપુર અને મધ્યભારતમાં ધાન્યકૂટ. આ વિદ્યાપીઠનો વ્યાપ અને વિખ્યાતિ જોતાં અહિં બહુ મોટો હસ્તપ્રત ભંડાર હશે એમાં શંકાને સ્થાન નથી.

૨) પાટલિપુત્ર (પટના)- પાટલિપુત્ર શ્રેણિક રાજાના પુત્ર કૃષિકે (અજાતશત્રુ) વસાવ્યું હતું. પોતાના સમયમાં તે ભારતની સહુથી સમર્થ અને સક્ષમ રાજ્યસત્તાનું કેન્દ્રસ્થાન હતું. ઉપરાંત ધાર્મિક ગતિવિધિઓનું પણ પ્રધાન કેન્દ્ર હતું. અહિં ઈ.સ. પૂર્વ ૨૪૬ (વિ.પૂ. ૩૦૨)માં બૌદ્ધ ધર્મની પહેલી સંગતિ ભરાઈ હતી. તેમાં બુદ્ધના ઉપદેશોને વ્યવસ્થિત કરવામાં આવ્યા હતા. આર્ય શ્રી સ્થૂલભદ્રસૂરિજીની અધ્યક્ષતામાં આ જ સમયની આસપાસ અહીં પહેલી આગમ

વાચના થઈ હતી. આ સમયે શ્રમણ પરંપરા મુખ્યત્વે મુખપાઠ કરીને આગમો યાદ રાખતી હતી. બાર વર્ષના દુષ્કાળને કારણે આગમો ભૂલાઈ ગયા હતા. તેને અહિં વ્યવસ્થિત કરવામાં આવ્યા હતા. ઉદાયી રાજા પછી નવનંદોના સમયમાં અને મૌર્યકાળમાં પાટલિપુત્ર બ્રાહ્મણ અને શ્રમણ પરંપરાનું વિશિષ્ટ વિદ્યાનું કેંદ્ર હતું. તેથી અહીં પણ વિશાળ જ્ઞાનભંડાર હશે તેવું અનુમાન થઈ શકે.

૩) કાશ્મીર- ઈ.સ. પૂર્વ ૧૪૦ (વિ.પૂ. ૨૦૦)થી કાશ્મીર વિદ્યાવંતોનું વિશિષ્ટ સ્થાન તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. વ્યાકરણના ભાષ્યકાર, યોગસૂત્રના રચયિતા, વૈદ્યક શાસ્ત્રના ઉદ્ભાતા પતંજલિ ઋષિ કાશ્મીરના હતા. વિક્રમની તેરમી સદીમાં આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિજીએ સિદ્ધરાજની વિનંતિથી નવું વ્યાકરણ બનાવવાનો પ્રારંભ કર્યો ત્યારે આઠ અલગ અલગ વ્યાકરણના ગ્રંથો કાશ્મીરથી મંગાવ્યા હતા.

૪) ઉજ્જૈન- ઉજ્જૈન બહુ પ્રાચીન નગરી છે. મહારાજા સંપ્રતિએ તેને સત્તાનું કેંદ્ર બનાવી ત્યાર બાદ ભારતીય સંસ્કૃતિના પ્રવાહનું તે કેંદ્ર બની. વિક્રમની પહેલી સદીમાં આચાર્યશ્રી સિદ્ધસેનસૂરિજીએ (દિવાકર) અહીં મહાકાલ પ્રાસાદ પ્રગટ કર્યો હતો. રાજા વિક્રમાદિત્યનો પ્રતિબોધ કર્યો હતો. પુરાણ કથા અનુસાર કૃષ્ણના વિદ્યાગુરુ સાંદીપનિનો એકપાદ આશ્રમ ઉજ્જૈનથી નજીક છે. અહિં ભર્તૃહરિની ગુફા પણ છે. મહાભારત યુગમાં અહીં વિશાળ જ્ઞાનભંડાર હતો. વિક્રમ, સમ્રાટ સંપ્રતિ, ભર્તૃહરિ જેવા વિદ્યાપ્રેમી રાજાઓ હતા તેથી તેમ જ અહિં શ્રમણ પરંપરાનું આવાગમન હતું, તેથી અહીં ઘણા જ્ઞાનભંડાર હશે.

૫) ધાન્યકૂટ- ઈ.સ. ૧૬૦ (વિ.સં. ૨૫૬માં) વિક્રમની ત્રીજી સદીમાં ઓરિસામાં બૌદ્ધ આચાર્ય નાગાર્જુને બૌદ્ધવિહાર બનાવ્યા હતા અને ધાન્યકૂટમાં વિશ્વવિદ્યાલયની સ્થાપના કરી હતી. નાગાર્જુને સ્વયં અનેક શાસ્ત્રોની રચના કરી હતી. તેથી અહિં સારો જ્ઞાનભંડાર હશે. વિક્રમની ત્રીજી સદીમાં (ઈ.સ. ૨૨૨, વિ.સં. ૨૭૮) ધર્મપાલ નામના બૌદ્ધ ભિક્ષુ મધ્યભારતથી ચીન ગયા હતા અને તેમણે પાતિમોક્ષ નામના શાસ્ત્રનો ચીનમાં અનુવાદ કર્યો હતો. વિક્રમની બીજીથી ચોથી સદી સુધીમાં ચીનમાં ઘણા બૌદ્ધ શાસ્ત્રોનો અનુવાદ થયો.

૬) થાનેશ્વર- ઈ.સ. ૫૦૦ (વિ.સં. ૫૫૬) થાનેશ્વર વિશ્વવિદ્યાલયની વિશેષ માહિતી મળતી નથી. પરંતુ ચીની યાત્રી હ્વેન-ત્સંગે તેનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. શ્રીહર્ષના ગુરુ ગુણપ્રભ આ વિશ્વ વિદ્યાલયના હતા, એમ કહેવાય છે.

૭) નાલંદા- નાલંદા ભારતનું પ્રાચીન વિશ્વ વિદ્યાલય છે. તેનો સમય ઈ.સ. ૬૩૦ (વિ. સં. ૬૮૬) વર્ષ પહેલાનો આંકવામાં આવે છે. હ્વેન-ત્સંગ ભારતમાં આવ્યો ત્યારે નાલંદાની કીર્તિ ટોચ પર હતી અહીં દસ હજાર ભિક્ષુ રહેતા હતા. અહિં રત્નોદધિ, રત્નસાગર, રત્નરંજક નામના ત્રણ વિશાળ હસ્તપ્રત સંગ્રહ હતા. તે નવ માળના હતા તેમાં ત્રણ લાખ હસ્તપ્રતો હતી. હ્વેન-ત્સંગ રત્નોદધિ નામના ભંડારમાંથી હસ્તપ્રતો ચીન લઈ ગયો હતો. બારમી સદીમાં બખ્તિયાર ખીલજીએ જ્યારે તેને બાળ્યા ત્યારે તેની આગ સાત દિવસ સુધી બુઝાઈ ન હતી.

૮) વલ્મી- વિક્રમની સાતમી સદીમાં વલ્મી સૌરાષ્ટ્રની રાજધાની હતી. અહીં ૮૪ જિન મંદિર હતા. અહીં આ. શ્રી દેવર્ષિગણિજીએ આગમ વાચના (વિક્રમની પાંચમી સદીમાં) કરી હતી અને સમસ્ત જૈન સિદ્ધાંત પુસ્તાકારૂઢ કરાવ્યો હતો. સાતમી સદીમાં વલ્મી બૌદ્ધ શિક્ષાનું કેંદ્ર બની ગયું. ત્યાંના જ્ઞાનભંડાર માટે મૈત્રક વંશના

રાજાઓ મોટું દાન આપતા હતા. અહીં જૈન ધર્મનો સંપૂર્ણ જ્ઞાનભંડાર નિર્માયો હશે. આજે તેના કોઈ અવશેષ મળતા નથી.

૯) વિક્રમશિલા (બિહાર)-

વિક્રમની આઠમી સદીમાં બૌદ્ધ ભિક્ષુ ધર્મપાલે આ વિહારની સ્થાપના કરી હતી. અહિં છ દરવાજા હતા. દરેક દરવાજા એક એક પંડિત નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા. જેણે અહીં અભ્યાસ કરવા માટે પ્રવેશ મેળવવો હોય તેણે આ દ્વાર પંડિતોને ચર્ચામાં હરાવવા પડતા હતા. સ્વાભાવિક છે કે અહીં પણ વિશાળ જ્ઞાનભંડાર હશે. બારમી સદીમાં બખ્તિયાર ખીલજીએ તેનો નાશ કર્યો.

૧૦) સરસ્વતી મહલ (તાંજોર)- અહીં વિક્રમની દસમી શતાબ્દીમાં મોટો ભંડાર હતો. આ ભંડાર તાંજોરના મહારાજાએ સમૃદ્ધ કર્યો હતો. ૧૮મી સદીમાં મહારાજા સરફોજીએ તેને વિશેષ સમૃદ્ધ કર્યો.

૧૧) ધાર (માલવા)- જૂની ધારા નગરી તે આજનું ધાર, રાજા ભોજની રાજધાની હતી. ભોજ સ્વયં વિદ્વાન હતો. તેની સભામાં ઉત્તમોત્તમ પંડિતો હતા. તેનો જ્ઞાનભંડાર બહુ જ મહત્વનો હતો. બારમી સદીમાં સિદ્ધરાજ જયસિંહે ધારા જિતી ત્યારે અહીંનો ભંડાર પાટણ લઈ આવ્યા.

૧૨) જેસલમેર (રાજસ્થાન)- અગિયારમી સદીમાં જેસલમેરમાં દસ ભંડારો હતા. ૧૫મી સદીમાં આચાર્યશ્રી જિનભદ્રસૂરિજીના માર્ગદર્શનમાં જેસલમેર ભંડાર સ્થપાયો હતો.

૧૩) આગરા- વિક્રમની સોળમી સદીમાં અકબરનું શાહી પોથીખાનું (જ્ઞાનભંડાર) આગરામાં હતું. તેમાં ત્રીસ હજાર હસ્તપ્રતો હતી. અકબરે પં. પદ્મસુંદરગણિજીનો ભંડાર આચાર્યશ્રી હીરવિજયસૂરિજીને ભેટ કર્યો હતો. તે ભટ્ટારકશ્રીએ આગરામાં થાનસિંહ દ્વારા અકબરના નામે જ મૂકાવ્યો હતો.

૧૪) આમેર (જયપુર)- આમેરના રાજા ભારમલ્લે ઈ.સ. ૧૫૮૨ (વિ. સં. ૧૬૫૬)માં રાજધરાનાનો જ્ઞાનભંડાર સ્થાપ્યો હતો. આમેર રાજવંશના ચારસો વરસના રાજ્યકાળમાં આ ભંડાર સમૃદ્ધ થતો રહ્યો. તેમાં સાત હજાર દુર્લભ ગ્રંથો છે.

ભારતના પ્રાચીન ભંડારોમાંથી બહુ ઓછા ભંડારોની માહિતી બહાર આવી છે. અહીં પરિચય આપ્યા તે ભંડાર તરત જ નજરે ચઢી આવતા ભંડારો છે. આ સિવાય ઘણા ભંડારો છે જેની કોઈને ખબર જ નથી. તે જમાનામાં રાજાઓ પોતાના સંગ્રહમાં અનેક વિષયની હસ્તપ્રતો વસાવતા, નગરનું એક સાધારણ પુસ્તકાલય રહેતું. પાઠશાળાઓમાં હસ્તપ્રતોનો સંગ્રહ રહેતો. મંદિરોમાં, હિંદુ મઠોમાં, વિહારોમાં, જૈન ઉપાશ્રયમાં હસ્તપ્રત ભંડાર રહેતા. વૈદ્યો પોતાની પાસે અનેક સંગ્રહ રાખતા. મંત્રી પુરોહિત, વિદ્વાન બ્રાહ્મણો પાસે પોતાનો સંગ્રહ રહેતો. આ બધા સંગ્રહોની કોઈ નોંધ મળતી નથી. કોઈને એવી જરૂર પણ જણાતી નહીં.

અંગ્રેજોના કાળમાં યંત્રયુગનો પ્રભાવ વધ્યો. શિક્ષા વ્યવસ્થા બદલાઈ. ભારતની જીવન પદ્ધતિ જ બદલાઈ ગઈ. તેને કારણે પ્રાચીન જ્ઞાનનો આ અદ્ભુત વારસો અપ્રસ્તુત બનવા લાગ્યો. કેટલાક ભંડારો સંભાળના અભાવે નાશ પામ્યા. કેટલાક ભંડારોને અજ્ઞાન લોકોએ પાણીમાં પથરાવી દીધા. કેટલાક અંગ્રેજોને આ જ્ઞાનવારસાનું મહત્વ સમજાયું. તેમણે પ્રયાસો આદર્યા ભારતની હસ્તપ્રતોની શોધ ચાલુ થઈ. અત્ર-તત્ર વિખરાયેલી પ્રતોને સરકાર હસ્તક સંગ્રહ કરવામાં આવી. આ માટે લાયબ્રેરી, સોસાયટી વગેરેની સ્થાપના થઈ. આજાદી પછી પણ આ સિલસિલો ચાલુ રહ્યો અને વ્યક્તિગત સંગ્રહો સરકાર પાસે આવ્યા. આમ સરકાર હસ્તક નવા જ્ઞાનભંડારો અસ્તિત્વમાં આવ્યા. પ્રસંગ છે તે તેની પણ આછીપાતળી માહિતી મેળવી લઈએ.

૧) રાષ્ટ્રિય અભિલેખાગાર (દિલ્લી)- ૧૧ માર્ચ ૧૮૯૧માં અંગ્રેજોએ ઈંપિરિયલ રેકોર્ડ ડિપાર્ટમેન્ટની સ્થાપના કરી. બુલ્ડેર, પીટર્સન, મિત્રા, ભાંડારકર જેવા

વિદ્વાનોએ ભારતભરમાં ફરીને હસ્તપ્રતોનું સર્વેક્ષણ કર્યું હતું. ઘણી બધી હસ્તપ્રતો ખરીદી પણ હતી. તેને વિવિધ પ્રાંતમાં સાચવવા મૂકી. એક એવો મોટો સંગ્રહ દિલ્લીમાં કરવામાં આવ્યો. આઝાદી પછી આ સંસ્થાનું નામ **રાષ્ટ્રિય અભિલેખાગાર** રાખવામાં આવ્યું. અહિં મૂર્તિ, શિલાલેખ, તામ્રપત્રનો સંગ્રહ છે સાથે જ એક લાખ જેટલી હસ્તપ્રતો પણ છે. બદલતા સમય સાથે ભારતભરમાં ફેલાયેલી મહત્વની હસ્તપ્રતોની માઈક્રોફિલ્મ (સૂક્ષ્મ છાયાચિત્રણ) કરીને અહિં સાચવામાં આવી છે.

૨) ખુદાબક્ષ લાયબ્રેરી (પટના)- મહમ્મદ બક્ષે (૧૮૧૫-૧૮૭૬) પોતાના જીવનમાં હસ્તપ્રતોનો સંગ્રહ કર્યો અને પોતાના પુત્ર ખુદાબક્ષને વારસામાં આપ્યો. ખુદાબક્ષે તેમાં નવી પ્રતો ઉમેરી ઈ.સ. ૧૮૮૧માં પોતાના સંગ્રહને જાહેર પુસ્તકાલયમાં ફેરવી નાંખ્યો. તેમાં બાર હજાર હસ્તપ્રતો છે.

તેમાં કુરાનનું ૧૩૦૦ વર્ષ જૂનું પાનું છે. હૂમાંયૂ, જહાંગીર અને શહાજહાંના હસ્તાક્ષરવાળા પાનાં પણ છે.

૩) સિંધિયા પુસ્તકાલય (ઉજજૈન)- આ અંગત સંગ્રહ છે કે જાહેર તે ખબર નથી પણ તેમાં પચીસસો દુર્લભ ગ્રંથો છે. તેમાં એક ગ્રંથ ગુપ્તકાલીન લિપિમાં લખાયેલો છે. આ ગ્રંથ કાશ્મીરના ગિલગિટ ક્ષેત્રમાંથી મળી આવ્યો છે. ભોજપત્ર અને તાડપત્ર પર લખેલા ગ્રંથો પણ છે.

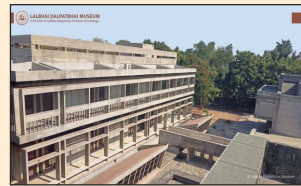
૪) ભરતપુરા- અહિં શ્રીગોપાલનારાયણ સિંહે ચાર હજાર હસ્તપ્રતો એકઠી કરી હતી. તેમાં સાચા નીલમ અને સોનાની સ્યાહીથી લખેલી પ્રતો છે.

૫) પ્રાચ્યવિદ્યા મંદિર (વડોદરા)- ગુજરાતમાં શ્રીમંત સયાજીરાવ ગાયકવાડે સ્થાપેલી વિદ્યાપીઠમાં ૭૮૩૪ હસ્તપ્રતોનો વિશાળ સંગ્રહ છે. તે શ્રીમંતે સ્વયં લખાવેલી પણ છે અને વિવિધ ભંડારમાંથી એકત્રિત કરેલી પણ છે.

૬) લાલભાઈ દલપતભાઈ સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર

(અમદાવાદ) - આગમ પ્રભાકર મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબે પોતાના સંગ્રહની દસ હજાર પ્રતો આ સંસ્થાને અર્પણ કરી. ત્યાર પછી ગુજરાતના ગામડાંમાંથી અનેક ભંડારોની પ્રતો ઉમેરાતી ગઈ આજે સંસ્થામાં એક લાખ જેટલી હસ્તપ્રતોનો સંગ્રહ છે.

૭) આ.શ્રી કૈલાસસાગરસૂરિ જ્ઞાનમંદિર (કોબા-ગુજરાત)- પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી પદ્મસાગરસૂરિજી મહારાજ સાહેબે ભારતભરમાં ભ્રમણ કરી ગામડાંઓમાં ન સચવાતા હસ્તપ્રત ભંડારોનું એકત્રીકરણ કરીને એક વિશાળ જ્ઞાનભંડારનું સ્થાપન કર્યું. તેના સંરક્ષણની ઉત્તમ વ્યવસ્થા ઉભી કરી. અહીં બે લાખ જેટલી

હસ્તપ્રતો છે. તેનું સુચિપત્ર પણ બની રહ્યું છે. અને હસ્તપ્રતોની નકલ સહેલાઈથી ઉપલબ્ધ થાય છે. ભારતનો અને કદાચ વિશ્વનો સહુથી મોટો હસ્તપ્રત સંગ્રહ છે.

૮) ભંડારકર રિસર્ચ ઈસ્ટીટ્યુટ (પૂના)- અહીં લગભગ ૨૮૫૦૦ હસ્તપ્રતોનો સંગ્રહ છે. તેમાં ૭૦૦૦ થી વધુ જૈન હસ્તપ્રતો છે.

આ સિવાય મદ્રાસ, નાગપુર, લખનૌ, સુરત (વિચેસ્ટર સંગ્રહાલય) અજમેર, બનારસ (ભારતીય કલાભવન, બનારસ હિંદુ યુનિવર્સિટી, સંપૂર્ણાનંદ વિશ્વવિદ્યાલય, પાર્શ્વનાથ વિદ્યાપીઠ) કલકત્તા, બીકાનેર, અલવર, કોટા, પ્રયાગ, સિમલા, હૈદરાબાદ, (સાલારજંગ સંગ્રહાલય) ટોંક (કુતુબખાના-એ-સૈયદિયા) વગેરે સ્થળે સંગ્રહાલય (Museum) અથવા સંશોધન સંસ્થામાં હસ્તપ્રતો સચવાઈ છે.

રાજસ્થાનના દરેક ગામડાંઓમાં જ્યાં જૈન ઉપાશ્રય હતો ત્યાં હસ્તપ્રતો હતી. ત્યાંના યતિઓએ આ હસ્તપ્રતો સરકારી સંગ્રહાલયોને ભેટ આપી. કેટલીક અન્ય સંસ્થાઓમાં ભેટ ગઈ. કેટલીક આજે પણ અ-દુરુસ્ત અવસ્થામાં પડી છે.

વિદેશમાં નેપાળ, શ્રીલંકા, ચીન, સીરિયા, મેક્સિકો, સ્પેન, લંડન, જર્મની, અસ્ત્રાપાત (રશિયા), બુખારા વગેરે સ્થળે હસ્તપ્રત ભંડારો છે. તેમાં જૈન હસ્તપ્રતો હોવાની પણ સંભાવના છે.

મિથિલા, નવદ્વીપ, વૈશાલી, પ્રયાગ, અયોધ્યા પ્રાચીન ભારતના વિદ્યાકેન્દ્રો છે. ત્યાં પણ હસ્તપ્રત ભંડારો હોવાની સંભાવના છે.

વિચિત્રા વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રોફેસર ડૉ. ડોમિનિક વુજસ્તિક છે. તેમણે **ભારતીય હસ્તપ્રત** નામે એક લેખ લખ્યો છે. તેના સમાપનમાં તે જે જણાવે છે તેનો સાર એ છે કે-

હસ્તપ્રતો ભારતીય સાહિત્યની આધારશિલા છે. ભારતની હસ્તપ્રતો મહાસાગર જેવી છે. તેનું પુનરુત્થાન કરવું હોય, તેની ગંભીર સમજ મેળવવી હોય તો ભારતીય વિશ્વવિદ્યાલયોએ અંગ્રેજીના આકર્ષણમાંથી બહાર આવવું જોઈએ અને વિશાળ પાયા પર અને પહેલા અને બીજા સ્તરના સંશોધન સાથે ભારતીય અભિજાત ભાષાઓ (પ્રાકૃત, સંસ્કૃત, વિ.) શીખવવાનું શરૂ કરવું જોઈએ. આ કામ હસ્તપ્રતો ભૌતિક રૂપે નાશ પામે તે પહેલા થશે કે કેમ તે જોવાનું છે.

જૈન સંઘોમાં વિશ્વમાં કોઈની પાસે ન હોય તેવો સહુથી મોટો હસ્તપ્રતોનો સંગ્રહ છે. પ્રચાર, પ્રસાર અને પ્રબોધનના સહેલા માર્ગોના આકર્ષણમાંથી બહાર આવીને તીર્થકરદેવના શાશ્વત જ્ઞાનના વારસા સમી આ હસ્તપ્રતોનું જ્ઞાન ભવિષ્યની પેઢી સુધી પહોંચે તે માટે આપણે કઈ કરવું ન જોઈએ? આ કામ હસ્તપ્રતોનો ભૌતિક નાશ થાય તે પહેલા થશે કે નહીં તે જોવાનું.

શું શ્રમણ પ્રધાન યતુર્વિધ સંઘે આ વાત પર વિચાર કરવા જેવો નથી? અસ્તુ.

સમાચાર

તા. ૨૪/૧૧/૨૦૨૧ના દિવસે ગરુડાધિપતિ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી દોલતસાગરસૂરિજી મ.સા. આદિની પાવન નિશ્રામાં શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ અને બાબાજી મહારાજ તીર્થ, કાત્રજમાં પ્રતિષ્ઠા ઉત્સાહપૂર્ણ વાતાવરણમાં થઈ.

પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી મોક્ષરતિસૂરીજી મ.સા.ની પાવન નિશ્રામાં તા. ૦૭/૧૨/૨૦૨૧થી તા. ૧૦/૧૨/૨૦૨૧ સુધી શ્રી ડિવાઈન સોસાયટી પુણેમાં શ્રી સુખવર્ધક કુંથુનાથ ભગવાન આદિ જિનબિંબોની અને તા. ૧૦/૧૨/૨૦૨૧થી તા. ૧૪/૧૨/૨૦૨૧ સુધી માતૃશ્રી પુષ્પાબેન હસમુખરાય

શાહ પરિવાર, કલાઉડ નાઈન સોસાયટી, પુણેમાં ગૃહજિનાલયમાં શ્રી આદિનાથ ભગવાન આદિ જિનબિંબોની પ્રતિષ્ઠા ઉત્સાહપૂર્ણ વાતાવરણમાં થઈ.

તા. ૧૫/૧૨/૨૦૨૧ના દિવસે પુજ્ય ગુરુદેવની પાવન નિશ્રામાં આઈકોન સોસાયટી, લુલ્લાનગરમાં શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ જિનાલયનું ભૂમિપૂજન તથા ખનનવિધિ ઉત્સાહપૂર્ણ વાતાવરણમાં સંપન્ન થયા. તા. ૩૧-૧-૨૨ના દિવસે શિલા સ્થાપન થયું.

कार्यविवरण

शास्त्र संशोधन प्रकल्प अंतर्गत लोकप्रकाश, पृथ्वीयंद्रयत्रि, प्रवचनविचारसार, उपदेशशत सह अवयूरि, लब्धिस्तव सह अवयूरि, पं. श्री नेमकुशलज्ज म.सा. कृति संपादन, सीता यत्रि अने जवविचार ढाणुं संपादन कार्य यालु छे. पू. सा. श्री मधुरसंसाश्रीज्ज म. आत्मशिक्षां लुिप्यंतर करे छे. पू. सा. श्री. धन्यसंसाश्रीज्ज म. सम्यक्त्व समतिका सह अवयूरिनुं लुिप्यंतर करे छे.

वर्धमान जिनरलकोश प्रकल्प अंतर्गत पू. आ. श्री मुनियंद्रसू. म.सा., पू. आ. श्री उर्षसागरसू. म.सा., पू. उपा. श्री लुवनयंद्रज्ज म.सा., पू. मु. श्री धर्मशेभरवि. म.सा., पू. मु. श्री नयभोधि. म.सा., पू. मु. श्री ध्यानसुंदरवि. म.सा., पू. मु. श्री यंद्रदर्शनवि. म.सा., पू. मु. श्री मुक्तिश्रमणवि. म.सा., पू. मु. श्री उदयरत्नवि. म.सा. तथा पू. आ. श्री रामलालज्ज म.साने हस्तप्रतसंबंधि माहिती प्रदान करवानो लाल मण्यो.

प्राचीन श्रुतसंपादना समुद्धार अर्थे समुदार सहयोग आपनारा महानुभावोनी नामावली

जेट्स कोस्मेटिक प्रा. लि., मुंबई
सौ. अनिता डिरण दर्डा, लाईड पार्क, पुणे
श्री नलिनकांत जेवतलाल दलाल परिवार, पुणे
श्री अल्यज्ज श्रीश्रीमाण (अलुषा फाउंडेशन), येन्नई
श्री मोहनलालज्ज तारायंदज्ज संघवी, लाईड पार्क, पुणे
श्री कांतीलालज्ज केशरीमलज्ज संघवी, लाईड पार्क, पुणे
स्टील अम्पायर, पुणे
श्री सुधीरभाई असे. कापडिया, मुंबई
श्री डिरामणि जैन श्वेतांबर मूर्तिपूजर मंदिर, मलर्षिनगर, पुणे
दीक्षा उत्सव समिति, अमदावाद
श्री यंद्रप्रकाश फाउंडेशन, पुणे
श्री गोडी पार्श्वनाथ टेंपल ट्रस्ट, गुरुवार पेठ, पुणे
श्री मरीन ड्राईव जैन आराधक ट्रस्ट, मुंबई
श्री सुधीरभाई सुमतिवाल शाह, लाईड पार्क, पुणे
श्री हरेनभाई हसमुभलाल शाह क्वाउड नाईन, पुणे

डो. रवींद्र कनेयालाल जैन, लाईड पार्क, पुणे
श्री जयदीपभाई पुभराज्ज जैन, लाईड पार्क, पुणे
श्रीमती सपना मंदार केसकर, लाईड पार्क, पुणे
संघवी श्री अमृतलालज्ज धुडाज्ज लंसावी, लाईड पार्क, पुणे
श्रीमती कांचनभेन प्रविणयंद्र जयप्रकाश श्रोङ्, लाईड पार्क, पुणे
पू. उपा. श्री लुवनयंद्रज्ज म.सा.नी प्रेरणाथी
श्री पार्श्वयंद्रसूरि गच्छीय संस्था, बीकानेर
श्री श्रीपालज्ज मेहता, लाईड पार्क, पुणे
श्री धीसुलालज्ज मांगीलालज्ज परमार, पुणे
श्री निरवभाई प्रतापभाई शाह, मुंबई
सौ. कविताभेन रितेशभाई कोठारी, बिबवेवाडी, पुणे
श्री सी. आर. ओसवाल, लाईड पार्क, पुणे
श्री पंकजज्ज सुदर्शनज्ज योरडिया, पुणे
श्रीमती उर्वशीभेन शाह, पुणे
श्री डीरीटभाई चिमनलाल संघाणी परिवार, मुंबई

प्रतिभाष

जैन धर्मना श्रुतज्ञानना प्राचीन, लव्य अने दिव्य वारसाने आधुनिक परिप्रक्ष्यमां संरक्षित अने संवर्धित करवानो पुरुषार्थ थई रह्यो छे ते अनुमोदनीय छे. मुनिश्री पोताना श्वास अने प्राण आ कार्यमां रेडी रह्या छे, अे डकीकत रोमडर्षक छे. तेमणे जे टीम तैयार करी छे ते पण कुशण छे. श्रुतज्ञानना वारसाने उज्जरो वर्ष सुधी आगण धपववामां आ संस्थानुं योगदान अद्भुत छे.

- संजय के. वोरा (पत्रकार)

सुवाक्य

सरस्वती तमोवृन्दं शरज्ज्योत्स्नेव निघ्नती।
नित्यं वो मङ्गलं दिश्यात् मुनिभिः पर्युपासिता॥
- जीवाभिगमवृत्ति, श्रीमलयगिरिसूरिजी अंतिम मंगल
शरद पूनमनी थांढनीनी जेम अंधकारनो नाश करनारी, मुनिओ द्वारा
पूजाती सरस्वती देवी अमने मंगल आपे.

Printed Matter

Posted under clause 121 & 114 (7) of P & T Guide

To,

From : Shrutbhavan Research Centre
(Initiation of Shrutdeep Research Foundation)

47/48, Achal Farm, Nr. Sachchai Mata Mandir, Ahead of Jain Agam Temple, Katraj, Pune-411046
Mo. 07744005728 Email : shrutbhavan@gmail.com Website : www.shrutbhavan.org

For Informative and Inspirational
speeches about Shrut
please subscribe our Shrutbhavan
YouTube channel